

Debrecen, 1906. február 16. – Budapest, 1969. május 31.

Apja a MÁV raktári előmunkása volt. Az elemi iskola hat osztálya után szülővárosa gimnáziumának reálosztályában kezdett tanulni, majd a középiskolát megszakítva Miskolcon elektrotechnikus szakmát tanult. 1922-ben hazatért, előbb rőföstanonc, majd egy fűszerkereskedésben lett gyakornok. 1925-től öt éven át a Hajnal-féle kereskedelmi ügynökség levelezője. Folytatta korábban abbahagyott középiskolai tanulmányait, végül négy osztályt végzett el. 1930-ban családja segítségével a vagongyári MÁV-kolóniában saját fűszerüzletet nyitott. A következő évben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. Rendszeresen látogatta a Margit Munkásotthon rendezvényeit. 1936-ban az Országos Társadalombiztosító Intézet választmányi tagja lett. 1944-ben az orosz katonaság kényszermunkára hurcolta el, de a következő évben hazaengedték. 1945-ben ismét bekapcsolódott a Szociáldemokrata Párt debreceni szervezete tevékenységébe. A Lendvay-féle pártiskola hallgatója, majd maga is vezetett előadóként szemináriumokat. Az SZDP kereskedőcsoportjában szakosztálytitkárrá választották. 1947. augusztus 31-én a Hajdú és Bihar megyei kerületben pótképviselő lett. A törvényhatósági jogú város, Debrecen képviselőtestületébe bekerülve a közmunka lehetőségek számbavételére alakított bizottságnak lett a tagja. 1947 végétől a pártfúziót támogató debreceni szociáldemokraták egyik vezetője. 1948. februárban a helyi pártszervezet intézőbizottsági tagja; áprilistól a káderbizottság munkájában is részt vett. Feladatot kapott a debreceni egyesítő kongresszus megszervezésében. 1948. április 26-án behívták a törvényhozásba. Júniusban átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába. Az 1949. május 15-i választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront Hajdú és Bihar megyei képviselő- jelölti listájára is felkerült, de nem tudott mandátumot szerezni.